

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.025 van 25 november 2015
in de zaak A. 212.703/XIV-35.668**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luc Denys
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 AdolpheLacomblélaan 59-61, bus 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 juni 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 123.444 van 30 april 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.630 van 7 juli 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 juni 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Denys, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Tine Bricout, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster dient op 19 juni 2013 een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als bloedverwant in neergaande lijn van haar Belgische moeder.

Op 5 december 2013 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in hoofde van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster stelt op 7 januari 2014 tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep tot nietigverklaring tegen de voornoemde beslissing van 5 december 2013 met een arrest van 30 april 2014. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep - belang

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij merkt in de memorie van antwoord op dat de aanvankelijk bestreden beslissing betrekking had op verzoeksters verblijfsaanvraag van 19 juni 2013 in functie van haar Belgische moeder en dat deze laatste is overleden op 1 april 2014. Volgens de verwerende partij kan verzoekster ingevolge het overlijden van haar moeder hoe dan ook geen verblijfsrecht meer krijgen in functie van haar moeder zodat verzoekster geen belang meer heeft bij het cassatieberoep.

5. Verzoekster stelt in de memorie van wederantwoord dat de exceptie van gebrek aan belang zelf niet-ontvankelijk is vermits het overlijden van haar moeder dateert van 1 april 2014 en de terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen plaatsvond op 28 april 2014, dus na het overlijden. De verwerende partij heeft nagelaten de exceptie op te werpen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en zij kan dit thans niet voor het eerst doen.

Ter terechtzitting laat verzoekster nog gelden dat zij wel degelijk belang bij heeft bij een vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing na

gebeurlijke cassatie van het bestreden arrest. Bij het nemen van een nieuwe beslissing zal de verwerende partij immers rekening moeten houden met de feiten zoals ze zich voordeden op de datum van de aanvankelijk bestreden beslissing, zijnde 5 december 2013. Verzoekster wijst er verder op dat haar eerste middel inhoudt dat de aanvankelijk bestreden beslissing laattijdig is genomen hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte werd verworpen. Volgens verzoekster betreft het een vervaltermijn zodat, indien de aanvankelijk bestreden beslissing inderdaad te laat is genomen, het recht op verblijf moet worden toegekend ook al zijn de voorwaarden ingevolge het overlijden van verzoeksters moeder inmiddels niet meer vervuld.

6. De verwerende partij voegt ter terechtzitting nog toe dat zij niet automatisch op de hoogte van het overlijden van verzoeksters moeder wordt gesteld en dat verzoekster zelf noch aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het verzoekschrift tot cassatie dat overlijden heeft meegedeeld.

Beoordeling

7. De exceptie heeft betrekking op de ontvankelijkheid van het cassatieberoep. Het feit dat voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring is opgeworpen, heeft niet tot gevolg dat geen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep zou kunnen worden opgeworpen. Bovendien blijkt nergens uit dat de verwerende partij op de datum van de terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, 14 april 2014, kennis zou hebben gehad van het overlijden van verzoeksters moeder op 1 april 2014.

8. Het belang bij een cassatieberoep voor de Raad van State moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

Verzoekster houdt voor dat de aanvankelijk bestreden beslissing in strijd met artikel 42, § 1, van de vreemdelingenwet laattijdig is genomen, dat het een vervaltermijn betreft en dat de verwerende partij na een gebeurlijke vernietiging van die beslissing geen nieuwe beslissing meer mag nemen. Zij werpt in een eerste middel de schending van artikel 42, § 1, van de vreemdelingenwet op, een schending die zij ook voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had opgeworpen.

In de mate dat verzoeksters argumentatie zou worden gevolgd, zou dit betekenen dat zij ingevolge het laattijdig nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing reeds een verblijfsrecht zou hebben verkregen dat haar derhalve niet meer had mogen worden geweigerd met die beslissing, onafgezien van het latere overlijden van haar moeder. In dat geval zou verzoekster wel nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van het bestreden arrest. De vraag of verzoekster al dan niet over een actueel belang bij het cassatieberoep beschikt, hangt derhalve samen met het onderzoek van de middelen. Vermits die middelen niet zijn onderzocht in het auditorsverslag, dient het debat te dien einde te worden heropend.

BESLISSING

1. Het debat wordt heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordtgelast met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques